

ANDORRANA DE PUBLICACIONS

President: Enric Dolsa.
Director General:
Josep Anton Rosell Pujol.

EL PERIÒDIC D'ANDORRA

Director: Joan Ramon Baiges.
Subdirector: Enric Guinart Mauri.
Gerent: Josep Segura.**Política:** Iago Andreu i Marc Rodríguez. **Societat:** Pepa Gallego, Irene Casasayas i Clara Garnica. **Esports:** Iván Moure i Rafa Mora. **Cultura i espectacles:** Andrés Luengo i Núria Salvà.
Àrea Monogràfics: M. Teresa Blanco. **Diagramació:** Biel Rosell, Josep Capell (Sistemes) i Nerea Moreno. **Fotomecànica:** Pako Temprado. **Fotografia:** Tony Lara i Ona Morante.
Edició: Marcel Tuyet i Laia Martínez. ANDORRANA DE PUBLICACIONS **Director comercial:** Adrià Ledo. **Publicitat:** Pilar Torrentallé, David Aunió, Xavier Farran i Nelly Dedeo.
Cap Àrea Monogràfics: David Aunió. **Administració:** Nona Muñoz i Alicia Ruiz.
EL PERIÒDIC D'ANDORRA s'entrega inseparablement amb EL PERIÒDICO DE CATALUNYA

Editorial

*L'opinió del diari només s'expressa als editorials.
Els articulistes hi exposen posicions personals.*

D'alternatives reals n'hi ha ben poques

Tal com afirma encertadament la consellera reformista **Montserrat Gilla**, anar a unes eleccions generals anticipades seria un fracàs de tots els grups parlamentaris del Consell General. Es tracta d'una afirmació que no tothom comparteix en veu alta, i de fet, el principal grup de l'oposició ja ha anunciat que part de la seva estratègia passa per disposar d'un candidat per tal d'encapçalar una llista en cas d'avançament electoral.

Si bé és cert que aquesta possibilitat és real, també ho és que seria un fracàs polític i el país seria el principal perjudicat en un moment en què calen prendre decisions i que aquestes no es poden adoptar des de la feblesa o inestabilitat que suposaria haver d'anar a eleccions al juny.

Les urnes ja van emetre el seu veredictat fa uns mesos. El PS va guanyar les eleccions, CR va obtenir uns resultats més que dignes

que pocs s'atrevien a vaticinar i ApC, amb els seus tres consellers, es va convertir en la frontissa que ha anat derivant des del soci del pacte d'Estat a una posició molt més bel·ligerant i de major oposició cap al Gabinet socialdemòcrata i, més concretament, cap al seu líder, **Jaume Bartumeu**.

Va ser precisament el cap de Govern qui va revelar dissabte

SUPERAR LA CRISI I LA INESTABILITAT REQUEREIX UN ALTRE CLIMA POLÍTIC

que ha ofert als reformistes la possibilitat d'un pacte d'Estat a l'estil dels de la Moncloa a Espanya, que inclouria diferents aspectes, com ara les finances, la recuperació econòmica, la relació amb Europa, els comuns i, evidentment, la Seguretat Social. Superada de moment la primera gran amenaça

que suposava la pressió internacional per l'intercanvi d'informació fiscal, hi ha altres grans afers que mereixen l'atenció dels polítics. CR està espriment bé el paper d'oposició que li pertoca i deixa sobre ApC el pes d'aparèixer com qui més dificultats està posant per assegurar l'estabilitat i evitar un hipotètic escenari d'eleccions avançades, possibilitat –sigui dit– que costaria digerir entre al ciutadà del carrer.

En l'horitzó més proper de l'activitat parlamentari es troba el Pressupost per a l'any que ve, que serà entrat a tràmit aquesta setmana per l'Executiu, que fins al dia d'avui només disposa dels vots insuficients dels seus consellers generals. A ningú se li pot passar pel cap que el Govern pugui governar amb una dotzena part del Pressupost.

D'altra banda, avui dilluns hi ha una nova trobada entre el PS i ApC per abordar el pacte parlamentari, una reunió en la qual pocs aposten que doni resultats, i que sembla més una cita obligada, amb fredor, i sense cap ànim que doni resultats, atès el distanciament gairebé insuperable entre els dos partits. ¿Pacte d'Estat? Ara mateix no es veu cap altra sortida.